

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

ДЕНЯТ НА СТРАШНИЯ СЪД

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Към сърцето ти	3
1. "Ето, Съдията стои пред вратите..."	9
2. Видението с новите глътки от Скритата Манна	14
3. Денят на Христовото Съдилище	20
4. Денят на Съда през Милениума.....	32

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Събрал всичкото си духовно усилие и разпалил докрай ревността си, аз отново заставам в присъствието на Святия Дух и в дълбоко посвещение за моя Господ и Бог. Няма да ти казвам, че ми е било лесно през изминалото време, нито ще заблудя когото и да било, че съм гледал на дяволските отмъщения като на незначителни драскотини. Тъкмо обратното. Реакцията на дявола беше една отмъстителна вихрушка, заредена с твърде жестоки и болезнени стрели, които се забиха в корема ми, гърдите ми, главата ми, бъбреците ми и костите ми. С тези стрели Сатана не просто се опита да ме убие, но поиска да превърне ужаса в съветник на всичките ми мисли и възмущения. Ден след ден змията забиваше отровния си зъб в мен и аз трябваше да преживявам постоянни агонии от болки и спазми, бодели и изтръпвания по цялото ми тяло. Всяка стрела се стремеше да ме излъже, че е най-жестокият проблем на тялото ми. Тези в сърцето отровиха мислите ми, че ще бъда покосен от инфаркт. Тези в гърдите и ребрата – че пневмония е превърнала дробовете ми в кървава каша. Тези в корема и бъбреците – че съм получил вътрешно разкъсване, изсипване или оплитане на важни органи. А тези в главата – че нямам добро оросяване на мозъка и ме чака инсулт.

Всъщност инфаркт, спазми и инсулт непременно са ударили по духовен начин дявола, а жалкият лъжец е решил да прехвърли собствените си усещания върху мен. За да ми отмъсти за последните книги, родени от Скрытата Манна, в които Господният Меч заблестя като светкавица, а остротата му наистина доказано превъзхождаше всичките предишни пророчески видения.

И така – набоден като селски игленик с всичките възможни болезнени стрели на дявола, аз просто ще продължа призиванието си. Защото онази Златна Стомна в Господното обиталище е пълна с още Скрыта Манна, нужна за войните и победителите в Името на Исус.

Както виждаш от заглавието на тази пророческа книга, то в нея Господ ще ни говори за Деня на Страшния Съд. Този Ден, който Милостивия и

Свят Отец е отмествал година след година, век след век и хилядолетие след хилядолетие. За да простира през всичкото това време ръцете Си, пълни с Благост и Милост. Този Ден, за който са натрупани Божий Гняв и Божия Ярост против целия род на нечестивите, били те демони или човеци.

Аз нямам за цел да те убеждавам за ужасната сетнина на чедата на лукавия, просто защото последната пророческа книга, свързана с огненото езеро, е най-категоричното свидетелство от Святия Дух за сериозността на темата. Но точно тук и сега искам да споделя с теб поредната си погнуса от демоничния спектакъл в България, който имаше за цел да излъже българите, (а и целия свят) че религията обслужва само и единствено Божия интерес.

И така, братко мой, идва един определен ден в годината, който светът е нарекъл Великден, защото на него се празнува Възкресението на Исус Христос. А тогава човеци, които и през ум не им е минавало за Бога в останалите седмици и месеци от годината, бързат да си омесят козунаци, да си сварят яйца, и да впрегнат максимално езика си във въодушевеното произнасяне на следния възглас:

“Христос възкресе!”

А когато собствените им уши дочуят този възглас от други празнуващи, да го подкрепят с автоматичния отговор:

“Воистина възкресе!”

Аз не зная дали някога си бил предизвикан, за да потърсиш в библията си стихове, говорещи за “Возкресението” на Исус, та “воистина” да се убедиш, че религиозният поздрав следва неотлъчно библейската правда. Но със сигурност в теб би се намерил разум, та да разсъдиш, че този поздрав следва единствено традицията, предавана от едно религиозно поколение на друго религиозно поколение. Но днешните хора, които отглеждат децата си и общуват в домовете си, не говорят на черковно-славянски помежду си. Те не си казват:

“Ехе, воистина се развеселихме и хапнахме!”

Не! Те биха казали:

“Ехе, наистина се развеселихме и хапнахме!”

Защо тогава за тях Божият Син Исус трябва да е “возкресен”, а не “възкресен”?

Нито повече, нито по-малко – за да потърсят земен църковен храм, да си купят земна свещ, да застанат пред земен идол, рисуван от земни ръце, да се прекръстят пред него и да го целунат. Да застанат пред земен амвон, да подишат земен тамян, да послушат земна литургия и с това да приключи двадесет и четири часовото избрано време от цялата година, когато с нещо могат да бъдат длъжни на Бога. И как няма нито един разумен и ревностен за Исус между тези религиозни поклонници, който като чуе възгласа им “Христос възкресе”, да ги попита:

“Е, и какво от това, че Христос е възкръснал? Вие възкръснахте ли заедно с Него, за да бъдете преселени духовно в Небето? Исус по-малко ли ще бъде възкръснал, ако престанете да се поздравявате помежду си? И няма ли на всички вас, които на думи се опитвате да се приближите до Него, а в сърцата си сте лицемери, Господ да каже правдивите Си думи от Евангелието:

“Ще Ме търсите и няма да Ме намерите; и гдето съм Аз, вие не можете да дойдете...”¹

Защо вие, които си давате вид на много набожни и много начетени, нито веднъж не отворихте устните си, за да заявите пред Небето и земята един друг поздрав, който се защитава не един ден в годината, а един цял живот на колене пред Бога? Защо не възкликнахте пред целия свят и пред всичките празнично украсени църкви:

“Ние, Исус Христовите последователи напуснахме смъртта на греха, и преминахме в Живота на Святия Дух! Ние възкръснахме за Исус със Силата, с която и Той възкръсна за всеки един от нас! Да, ние наистина преминахме от тъмнината в Светлината, и от смъртта в Живота!”

Скъпи мой братко! Бъди убеден, че ако този свят трябва да преживее още хиляда години с празнуване на Великден, то през тези хиляда години хилядократно ще се боядисват яйца, хилядократно ще се месят козунаци, хилядократно ще бият камбани, хилядократно ще се крещи на поразия:

“Христос възкресе!”

Но никога в помътнелите от религия глави и сърца няма да се роди простичката мисъл:

¹ (Йоан 7:34)

“Ако Исус е възкръснал, то Той не желае ли да ми подари Вечния Си Живот? Не желае ли аз да бъда една от Неговите овце, а Той да бъде моят Пастир? Не желае ли да ме заведе при тихите води и зелените пасища на Святия Дух? Какво ме възпира, за да не отида при Него? Не е ли този религиозен поздрав, на който целият свят се усмихва? Не иска ли светът винаги да има на разположение един възкръснал Исус, за да може да Му се поругава и отново да Го разпне и убие? И не е ли по-важно за мен да знам къде е отишъл Исус, след като е възкръснал? Не е ли по-благодатно за мен да знам, че след като Божият Син е бил възкресен, Той е преживял и възнасяне в Небето, където е увенчан с Вечна Слава и великолепиe? Не е ли по-важно за мен, вместо да казвам, “Воистина възкресе!”, да падна на коленете си и да възридая към Бога, казвайки Му:

“О, Небесни мой Отче! Аз повярвах в Благата Вест за Твоя Син! Аз повярвах, че Ти искаш да ме осиновиш и да ми дадеш Вечен Живот! Моля Те, Боже! Вземи сърцето ми от тъмнината на света, и го пренеси в Славната Светлина на Твоя Син! Дари ме с кръщението и благодатното присъствие на Святия Дух! Запечатай ме за Спасение и запиши името ми в Книгата на Живота! Нека бъда духовно възкресен и преселен от тъмнината в Царството на Светлината!”

Бъди убеден, братко мой, че една такава молитва, изречена на колене пред Бога и Отца, струва повече от религиозните възгласи на целия свят. Защото за този прогнил и прояден от червеи свят има официално два религиозни дни, в които да тържествува лицемерно. В първия ден светът се радва, че се е родил Спасител. А във втория ден светът се възхищава, че Спасителят възкръснал. Колкото до останалите триста шестдесет и три дни – те изцяло са посветени на дявола и на поклони пред духовете, с които той управлява и владее.

Мислиш ли, че за Сатана подобно статукво е стряскащо? Мислиш ли, че той е много разтреперан и ужасен, че два дни от една календарна година се споменава Името на Исус, а религиозните човеци жертват на идоли и бесове? Човек трябва да е морално изроден или изключително слабоумен, за да сметне, че религиозните празници смущават дявола.

Та може ли дяволът да се смути от майка, която ражда Младенец в утробата си, като предварително е решила да Го накърми само в деня на раждането Му, а след това да Го остави да умре без храна и грижа? Може ли Сатана да е обезпокоен, че Младенецът възкръсва в някое сърце на Великден, когато още в следващите дни смъртта Му и повторното Му разпъване непременно са предизвестени? Може ли дяволът да се уплаши от религиозни поклонници, които с удоволствие дъвчат и преглъщат поредния яйчен жълтък с внушителна хапка козунак, когато във Вечната и Свята Библия Апостол Павел говори за друг напън, който не е от дебелото черво:

“Съразпнах се с Христа, и сега вече, не аз живея, но Христос живее в мене; а животът, който сега живея в тялото, живея го с вярата, която е в Божия Син, Който ме възлюби и предаде Себе Си за мене...”²

Защото, без всякакво съмнение и със заключение от човешката физиология, козунакът и варените яйца ще се превърнат на фекалии и плътска гнусота. Но Святата саможертва, водеща до истинското чудо на Възкресението, ще остане мираж за религиозните сърца. За тях празниците, свързани с Христос, са само приятен момент да си начешат религиозната краста и да покажат на другите като тях колко много са набожни и религиозни. За тях Великден е състезание по боядисване на яйца и месене на козунаци. А още по-плътските им невръстни потомци ще вземат няколко яйца и ще ги занесат в училище, където ще се упражняват в чукане на яйца, за да се види кое яйце е “чукач” и кое “трепач”.

Какво следва след празника Великден ли?

Нищо друго и нищо повече от грях и съблазън, съблазън и грях, грях и съблазън, съблазън и грях.

Ето това е погнусата ми, братко мой! Ето тази е страшната болка на сърцето ми, че живея всред нация от човеци, развалени и покварени от всичко езическо, кулинарно, религиозно и окултно. Човеци, които обичат линията на най-малкото съпротивление. Човеци, които са готови да ходят там, където дяволът се усмихва. За да лекуват с религиозни възгласи раните му, и с делата си да го почитат като бог. Но аз нека да ти кажа, че

² (Галатяни 2:20)

краят на този свят е твърде близо. А там, в края, има сетнина и белези, които са заредени с безпределен ужас и величав страх.

Там, в края, идва Денят на Страшния Съд!

Съд, в който Бог ще извади наяве тайните дела на човеците. И няма никак да се трогне, нито да зачете явното им лицемерие, с което са Го презирали във времето на суетния си живот. Съд, за чието разбиране и проумяване трябваше да платя и продължавам да плащам цена от гонение и дяволско отмъщение, каквото на мнозина едва ли би им дошло наум. Съд, който започва с Божието домочадие, преминава през възмездието над демони и бесове, и приключва пред Божия Престол и разтворената Книга на Живота.

И като зная, че Светлината на разглежданите тук теми, не е била никога изобилна и изцяло разкрита, аз отдавам всичкото си благодарение на моя Господ Исус Христос – за водителството, закрилата и съвършената вяръност, с които Той укрепяваше сърцето ми в дните на всичкото ми злострадание за Него.

И така, братко мой, пристъпи с вяра към пророческите видения в тази книга! Изпълни сърцето си със Святия Дух и се поклони доземи на Съдията на живите и мъртвите! Защото Той днес стои пред Вратата, за да улови определеното време и да провъзгласи Вечната Си Правда и Съвършената Си справедливост над целия свят! Амин и Амин!

1. "ЕТО, СЪДИЯТА СТОИ ПРЕД ВРАТИТЕ..."

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю! Ако има причина беззаконието на нечестивите днес да се умножава многократно, то без всякакво съмнение това е поради тяхната безнаказаност. Аз не зная дали можеш да си представиш какво представлява безнаказаността, но те моля да приемеш, че тя е наложеният от Бога наркотик за сърцата на нечестивите. Колкото повече беззакония върши един дяволски поклонник, без за тях да му бъде потърсена сметка, толкова повече той се увлича, за да ги върши. Така е налице едно пристрастяване към Злото, при което нечестивият измамва сърцето си, че сметка за злите дела никога няма да му бъде потърсена. Именно тогава наркотикът на безнаказаността действа с пълната си сила. Той зачерква в ума на нечестивия най-съдбоносните думи, каквито са "съдът" и "сетнината".

Всъщност – самата дума "безнаказаност" е измамна. Няма такова нещо, че някой ще върши зло и няма да бъде наказан. Но има действащи стихове от Библията, които гласят:

"Понеже присъдата против нечестиво дело не се изпълнява скоро, затова сърцето на човешките чада е всецяло предадено да струва зло. Ако и грешникът да струва зло сто пъти и да дългоденства, пак аз това зная, че ще бъде добре на ония, които се боят от Бога, които се боят пред Него..."³

Няма да ти кажа, че е лесно да прочетеш тези стихове и да се съгласиш с тях. Тъкмо обратното – едно справедливо възмущение би се родило в сърцето на всеки, който вижда как присъдата против нечестивите се бави.

"Защо се бави Бог?" – питат едни човеци.

"Защо не накаже нечестивите за злите им дела?" – въздишат други.

Отговорът на тези въпроси е в долното съждение:

Бог се бави с присъдата върху нечестивите, защото е Вечен!

А Един Вечен Съдия може да произнася само Вечни присъди!

³ (Еклезияст 8:11-12)

Аз те моля да проумееш това. Аз те моля да извисиш ума си нависоко и да не правиш никакъв знак за равенство между земните съдии и Небесния Съдия, и между земните съдилища и Небесния Съд. Каквато и присъда да биха издали земни съдии в земни съдилища, тя не може да бъде вечна. Те биха могли да осъдят закоравял престъпник на доживотен затвор или на смърт. Но дори и тогава присъдата им си остава привременна. А Божиите присъди са вечни и неотменими. И за разлика от земните съдии, които биха обявили нечия присъда след последното съвещание на съдебните заседатели, Бог е изявил присъдата против нечестивите в Своето Слово и чрез свидетелството на слугите Си, пророците.

Защо тогава нечестивите продължават да бъдат усърдни в Злото си? Защо не се трогват нито от Святите предупреждения в Библията, нито от Личните послания, с които Небесният Съдия изпраща слугите Си?

Истината е, че нечестивите не се трогват, понеже не вярват, че Божиите присъди касаят тях. Сатана ги толерира и пази от всяко възмездие, което биха получили на земята. И ако за езическите беззаконници бих казал, че неверието е плътна завеса пред сърцата им, понеже отричат Бог и Неговото съществуване, то какво да кажа за църковните беззаконници? Какво да кажа за тези, които уголемиха блудницата Вавилон и я направиха да въздиша сладострастно за всякакви демонични оргии и перверзии? Какво да кажа за фалшивото земно християнство, което се изпълни с гибелни ереси и бесовски учения, с култове и идоли, с кумири и секти, с тщеславие и сребролюбие? И те ли не знаеха, че има Бог на небесата? И те ли не бяха прочитали сериозните думи от посланието на Апостол Яков:

“Вие живяхте на земята разкошно и разпуснато, угоихте сърцата си като в ден на клане. Осъдихте, убихте Праведния; и Той не ви се противи...”⁴

Забеляваш ли ужасното противоречие, братко мой? Тези, които най-много трябваше да треперят от приближавания Божий Съд, взеха че осъдиха и убиха Исус, а Той отказа да им се противи.

“Как Го осъдиха и как Го убиха?” – ще попиташ ти. И дори би добавил:

“Та нали Господ е на Небето? Как може някой да Го е осъдил и убил?”

⁴ (Яков 5:5-6)

Истината е, че църковните нечестивци осъдиха и убиха божественото присъствие на Исус в човешките сърца! Те осъдиха и убиха Любовта Му, Искреността Му, Ревността Му, Благодатта Му! Те осъдиха и отхвърлиха всяка божествена проява на нашия Господ чрез Святия Дух в човешките сърца. И като подмениха учението Му с гнусни човешки заповеди и наредби, развъртяха проклетите си бизнеси и интереси, за да обогатяват и да утвърждават собствените си земни царства и семейни църкви. Но ето затова Апостол Яков написа и такива думи в посланието си:

“Останете и вие твърди, и укрепете сърцата си; защото Господното пришествие наближи. Не роптайте един против друг, братя, за да не бъдете осъдени; ето, Съдията стои пред вратите. Братя, вземете за пример на злострадание и на твърдост пророците, които говориха за Господното име...”⁵

Ето, Съдията стои пред вратите – ни казва Яков!

Но колко Му отвориха, за да влезе? Колко проумяха, че там, където има Съдия, непременно има и Съд? А там, където има Съд, непременно ще има и осъждане! Аз твърде много ревнувам за моя Господ, за да Го карам да чака пред вратата на сърцето ми. Аз твърде много Го обичам, за да си позволя мисълта, че Съдът Му трябва да остане неизявен и таен за човешките сърца. И понеже усетих благодатното Му присъствие, паднах на коленете си пред Него, като Му казах:

“Господи мой! Усещам Те с цялото си сърце! Ти отново Си дошъл, за да говориш на слугата Си! Ето, Исусе! Аз стоя и Те слушам!”

В отговор на думите ми, Исус проговори на сърцето ми, като казваше:

“Слуго Мой! Тежки пророчества и дълбоки тайни се откриха на духа ти в последните месеци. И Аз видях на какво злострадание беше подложен заради думите Ми и виденията Ми, с които изявих Скрытата Манна на Моята Църква. Но сега ти казвам, че ти отново трябва да пиеш от Златната Стомна и да изявиш едно последно пророчество, каквото не е давано на Божието домочадие. И това е пророчеството за Деня на Страшния Съд. И не просто за Деня, но за трите съдбоносни етапа на Божия Съд, които са заповядани от Моя

⁵ (Яков 5:8-10)

Бог и Отец. Понеже в изминалото време Аз многократно ти давах да свидетелстваш за съдбата на нечестивите. А в последната книга показах на Моята Църква и огненото езеро, което гори с жупел.

Как мислиш тогава? Мога ли да посоча цялото наказание, а да спестя цялата присъда? Или да посоча вечния затвор на нечестивите, а да остана неизявен като Вечния Съдия? Ето, Аз наистина те отведох твърде надалеч – чак зад границите на Моя Милениум, при свършека на старото небе и старата земя. За да видиш сетнината на нечестивите, осъдени в Деня на Страшния Съд. Но сега ти казвам, че Съдът започва много по-рано, отколкото би си помислил. Апостолът Ми Яков много ясно ви предупреди за това:

“...ето, Съдията стои пред вратите...”⁶

И ако Аз наистина стоя пред вратите на човешките сърца, то е, за да ги направя просветени относно Съда на Съдията. А самото просвещение е дар Небесен, Скрита Манна, приготвена за тези, които ще седнат на престоли, за да бъдат съдии със Съдията.

Върни се тогава седем години назад и си припомни какви думи ти проговори пратеният от Мене ангел, когато беше въведен на съдебния процес против духа на Езавел...”

Слушах думите на Исус, а в паметта ми се появиха думите на Господния пратеник, които гласяха:

“Стани и изяж това слово. Защото имаш съдба от Вечният Съдия да пророкуваш към църквите и да дадеш на Христовите братя и сестри пророческо видение за осъждението на духа на Езавел. Изяждайки тази питка ти ще се намериш като свидетел на съдебния процес срещу духа на Езавел. Никак да не се уплашиш или смутиш от изповедите на този дух, защото Исус те е посочил за съдия, който един ден ще седне на престол. Твоята съдба ще споделят всички, които повярват на пророческото видение в тази книга и приемат пророк в името на пророк...”

Едва бях си припомнил думите на ангела, когато Господ отново ми проговори, като казваше:

⁶ (Яков 5:9)

“Мога ли, слуго Мой, да забравя съдбата, с която съм заповядал да се родиш, и отнапред съм написал в сърцето ти?”

“О, Исусе! Ти Си Верен и Истинен! И ако Си заповядал съдба за слугата Си, то тя непременно ще се сбъдне така, както Си я изрекъл и записал!”

“Да, Стефане! Така е! Освен пророк, ти непременно си един от Божиите съдии, който ще седи до Съдията и ще бъде един от главните обвинители против блудницата Вавилон и против духовете на мерзостта, която докарва запустение! Но ето за тази Небесна привилегия се плаща цена от ужасно гонение. И ти я плащаш през всичките години на слугуването си към Мене.

Разсъди тогава и проумей, че най-важното за един съдия е да познава всички Небесни детайли на Господния Съд. И не просто да ги познава, но да ги разположи правилно във времето, според тяхната съдбоносна сила. И ето затова Аз сега дойдох при теб като Съдия. За да те въведа отново в Ковчега на Последния Ной и да ти дам да пиеш от Златната Стомна със Скритата Манна. За да се просвети сърцето ти и да дадеш на Божиите чеда пророчески видения за Деня на Страшния Съд. А сега Ме последвай!”

2. ВИДЕНИЕТО С НОВИТЕ ГЛЪТКИ ОТ СКРИТАТА МАННА

Братко мой! Верни ми приятелю!

Аз не зная дали можеш да си представиш колко голяма е привилегията да бъдеш от Господните съдии през времето на Милениума. Но сега ще ти кажа, че тази привилегия в никакъв случай не може да бъде изненадваща новина за просветените Божи хора. Още Апостол Павел в "Първото послание към Коринтяните" написа на всички ни:

"Или не знаете, че светиите ще съдят света? Ако, прочее, вие ще съдите света, не сте ли достойни да съдите ни най-малките работи? Не знаете ли, че ние ще съдим ангели? А колко повече житейски работи..."⁷

Когато Христовият слуга заявява, че ще съдим ангели и житейски работи, той казва именно това, което прочитаме. И не е нужно много да напругаме умовете си, за да проумеем, че ангелите, които ще съдим, много отдавна са станали демони и бесове, ръководени от Сатана. Ето тези демони и бесове не могат да понесат писането на тази пророческа книга. Не просто редовите демони и бесове, но началствата и властите на нечестието, в което е затынал светът. А ако Господ се е обещал да ни направи съдии, седящи на златни престоли, то какъв ли трябва да е животът ни за Него преди получаването на Небесната привилегия? Каква ли трябва да е вярата ни, за да влезем в Радостта на Господаря си?

Нека ти кажа, че ако днес Исус допуска в живота ни злострадание и страшно гонение, то причината може да бъде само една:

Ние трябва да станем свидетели на Сион и обвинители на Вавилон!

Ти знаеш ли що ще рече да станеш обвинител на Вавилон?

Това е делата на вярата ти в Бога могъщо да обвиняват църковните богоотстъпници и да жилият нечистите им съвести. Това е да бъдеш като трън за тщеславието и себеправедността им, които са причина те да не могат да те понасят. Това е с цената дори на физическия си живот да се намериш в правдивите стихове на "Откровението", които гласят:

⁷ (1 Коринтяни 6:2-3)

“Горко, горко на великия град, в който всички, които имаха кораби по морето, се обогатиха от скъпоценностите му; защото в един час запустя! Веселете се за него, небеса и вие светии, вие апостоли и пророци, защото съда, с който вие бяхте осъдени, Бог отсъди над него...”⁸

Не можеш да очакваш, че с живота си ще обвиняваш мнозина в отстъпление и скрит сатанизъм, а те няма да реагират. Не можеш да си пожелаеш лукса да живееш необезпокояван от демони, ако Господ вече е положил в сърцето ти словото, с което ще ги съди и осъди през времето на Милениума. Но ето затова днес Исус ще ти даде благословен достъп до Скритата Си Манна. Защото всички пророчески книги, които си получил от Хълма Мория, са Свещеното обвинение на Вечния Съдия против блудницата Вавилон, и против цялото демонизирано земно християнство, което се поклони на змея, звяра и лъжепророка, като ги нарече “Отец, Син и Свети Дух”.

А сега, братко мой, нека ти разкрия и самото видение, при което Господ ми даде да пия отново от Златната Стомна със Скритата Манна. Ето какво ми каза Той:

“Слуго Мой! Запиши думите Ми на книга. И нека сега отворят сърцата Си всички, които храня, възрастявам и утвърждавам в Словото на Божия Пророчески Дух. Защото казах в предишни книги, но тук отново ще повторя, че вие сте най-здравото и най-твърдото поколение против дявола, което се е раждало по лицето на земята. Родили сте се в най-усилното време на умножено беззаконие, за да бъдете скъпоценни и непоклатими камъни до Камъка от Сион. Вие сте посочени за преден фланг и първи фронт при Моето Пришествие, когато непременно ще накажа света за злините му и нечестивите за всичкото им нечестие. И ако Аз непременно съм ви видял като победители, то тогава се пригответе да приемете божественото Ми обещание:

“На тогова, който победи, ще дам от скритата манна...”⁹

⁸ (Откровение 18:19-20)

⁹ (Откровение 2:17)

И като последвате Мен и слугата Ми, запишете в сърцата си всичките скъпоценни думи и видения в тази пророческа книга. Защото тя е дадена за свещениците на Бога и Отца, и за съдиите, които ще застанат до Вечния Съдия...”

След тези последни думи Господ протегна ръката Си, като докосна главата ми. И ето, че аз духовно се пренесох в Неговата стая, където сърцето ми отново съзря Златната Стомна със Скритата Манна. Поставена върху кедровата маса, тя ме теглеше с невидима сила. А тогава Исус се усмихна и ми проговори, като казваше:

“Зная, че очакваш да ти позволя да отпиеш от Златната Стомна. Но преди да го сторя, Аз искам да видиш какво ще извадя от мантията Си...”

Ето, че Спасителят бръкна в мантията Си и извади Меч. А след това, вдигнал го в десницата Си, го стовари и заби в самото дърво на масата, тъй щото от удара хвъркнаха Небесни искри. Това искрено ме изненада и аз отворих устата си, за да възкликна. Но Исус повторно бръкна в мантията Си и извади втори Меч, който също надигна и заби върху масата, тъй щото още повече искри хвъркнаха настрани. А докато аз не можех да си обясня действията Му, Той за трети път бръкна в мантията Си и извади трети Меч, като го надигна високо над главата Си. И като обви около дръжката му двете Си ръце, стовари и него върху масата, тъй щото този път не просто хвъркнаха искри, но пламна огън. Едва тогава Той взе Златната Стомна и я поднесе в ръцете ми, като казваше:

“Пий, слуго Мой, от Скритата Манна на твоя Господ! И нека онова Святото, което е в Стомната, да просвети сърцето ти и да отвори очите ти, за да разбереш какво представляват Мечовете на Съдията, приготвени за Неговия Съд...”

С вълнение взех в ръцете си Златната Стомна, като я надигнах и отпих от нея. И ето, че Манна с дъх на мед и кориандрово семе се разля из целия ми дух и изпълни дълбочините на сърцето ми. И взрив от Светлина се разпръсна в мен, тъй щото усетих, че се разтварям в Святата Истина и Вечната Правда на Сион. А зениците ми, просветени както никога, отново

погледнаха към Мечовете на Съдията. Видял духовното ми преображение, Исус вдигна ръка и посочи към масата, като ме попита:

“Какво виждаш, Стефане?”

Погледнал Мечовете, аз побързах да отговоря на Господ, казвайки Му:

“О, Исусе! Виждам как първият Меч е забит в камък, вторият Меч е забит във вода, а третият Меч е забит в огън...”

“Точно така е, слуго Мой! Но ти сега прости десницата си и докосни всеки от Мечовете, като започнеш от първия. Така те ще проговорят на сърцето ти и ще ти явят длъжността си към Съдията...”

Сърцето ми започна да прелива от блаженство поради пречудното благоволение на Исус. А Той, като се усмихна, просто одобрително поклати главата Си, а очите Му настойчиво ме подканиха да изпълня заповедта Му. Така аз прострях ръката си, като докоснах първия Меч, забит в камък. А тогава искри преминаха по пръстите ми, а Мечът ми проговори, казвайки:

“Аз съм Съдът на Святия Дух и Божието Слово!

Аз съм Христовото Съдилище и през мене постоянно преминават всички, които трябва да бъдат одобрени за Божието Спасение или отхвърлени и заклеймени като Божи отстъпници! Одобрените, преминали през мене, утвърждават имената си в Книгата на Живота! Неодобрените, осъдени от мене, биват изличени от Книгата на Живота! А аз стоя забит в камък, защото изпитвам Твърдостта на Божиите Светии!”

Послушал Святите думи на Меча, аз паднах на коленете си, за да му се поклоня. А след това отново се изправих и докоснах втория Меч, забит във вода. И ето, че повторно искри преминаха през пръстите ми. А Мечът ми проговори, казвайки:

“Аз съм Съдът на Съдията Христос и на посочените от Него за съдии през Милениума! През мене ще преминат всички ангели, които не опазиха своето достойнство, но напуснаха вечното си обиталище в Сион, за да бъдат вардени за времето на осъждението им! Аз стоя забит във вода, понеже чрез мене Съдията ще накаже

всичкото нечестие на великата река Ефрат, и на всички останали реки и води на световното и сатанинско нечестие!”

За втори път аз паднах на коленете си, като се поклоних на Меча поради твърде Святите и велики думи, които излязоха от протежението му. А като се изправих, протегнах десницата си и към третия Меч, забит в огън. Този път през пръстите ми преминаха не просто искри, но огнен пламък. И чрез пламъка Мечът ми проговори, като казваше:

“Аз съм Съдът на Бог Отец! Страшният Съд след свършека на старото небе и старата земя! Аз съм Съдът, който ще съди мъртвите, събрани пред Престола на Всемогъщия! Аз съм последният Съд, с който приключва всичко старо, преди Отец да подари Скинията Си на хората и те да бъдат Негови люде, а Той да бъде техен Бог! Оправданите от мене според писаното в Божиите книги, биват записани в Книгата на Живота! Осъдените от мене според писаното в Божиите книги, биват хвърлени в огненото езеро, което гори с жупел! Блажени всички хора, които бъдат оправдани от първия Меч, за да не чакат времето на последния!”

Тежките и огнени думи на третия Меч ме притиснаха да падна по лице в присъствието на Господ и пред нозете Му. А Исус, като ме хвана с ръцете Си и ме възправи, ми проговори, казвайки:

“Разбра ли сега какви са трите Меча на Господния Съд, слуго Мой?”

“Да, Исусе! Разбрах всичко!

Божият Съд започва от Божието домочадие чрез първия Меч на Духа и Словото, който е Твоето Съдилище!

Божият Съд продължава с втория Меч през Милениума, когато Ти и Твоите съдии ще осъдите демоните и бесовете на Сатана!

Божият Съд приключва с третия Меч след хилядата години, когато Отец поражда старото небе и старата земя, а смъртта и адът предават мъртвите си, за да бъдат съдени според написаното в Божиите книги...”

Исус ме погледна, а очите Му бяха пълни с толкова божествена строгост и отговорност, щото едвам удържах лъчите Му. И тогава Той ми проговори, като казваше:

“Между многото съдбоносни видения, които е получавало сърцето ти, това последно видение е най-съдбоносното. В него Съдията даде на сърцето ти да познае времената и съдбите на Неговия Съд. Защото всяко време на Господния Съд е Ден, в който се изявяват делата на демони и човеци. От Деня на Христовото Съдилище до Деня на Страшния Съд. И сега ти казвам, че Аз лично ще те заведа в Деня на всеки от Мечовете. За да свидетелстваш със Скрытата Манна за Христовото Съдилище, за Съдът на Милениума, и за Страшния Съд на Моя Бог и Отец.

Блажени човеците, които внимават, когато Съдията им говори от вратите на сърцата им. Блажени човеците, които нямат причина против Меча на Съдията, нито Мечът има причина против тях! Те наистина ще се нарекат Господни съдии! Една последна Южна царица и едни последни Ниневийски мъже, които ще осъдят света за нечестието му, и падналите ангели за насилието и лукавството им. А сега, слуго Мой, пребъдвай в молитва пред Лицето Ми! За да може Скрытата Манна още повече да обнови ума ти и просвети сърцето ти относно дълбоките съдби на твоя Господ и Бог!

Аз непременно ще те посетя и ще ти дам да видиш как действат Мечовете на Господния Съд! Първите два ще опишеш в тази книга, а последният – в нова пророческа книга!”

3. ДЕНЯТ НА ХРИСТОВОТО СЪДИЛИЩЕ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Искам да гледаш на времето, което Господ ни е отредил на тази земя, като на велик кредит, даден ни от Него. Защо кредит? Именно защото ни е дал да се родим, да бъдем човеци, и да изживеем живот, който Му е угоден. Понеже все някога ще дойде часът и мигът, когато ще трябва да отговаряме пред Бога за всички дела, които сме вършили в тялото – били те за добро или зло.

Преди да ти разкрия видението, касаещо тази тема, искам да споделя с теб, че години наред съм живеел в пълно неведение относно Христовото Съдилище. Нещата се объркваха още повече в ума ми, понеже няха просвещение от Господ, та да разделя Съдът над Божието домочадие от Страшния Съд, който е обещан за нечестивите. Уж четях думите на Апостол Петър от “Първото съборно послание”, но те някак си се изплъзваха на моето разбиране. Нека сега да ти напомня тези апостолски думи, преди да продължа нататък:

“Блажени сте, ако ви опозоряват за Христовото име; защото Духът на славата и на Бога почива на вас откъм тях се хули, а откъм вас се прославя. Никой от вас да не страда като убиец, или крадец, или злодеец, или като такъв, който се бърка в чужди работи. Но, ако страда някой като християнин, да се не срамува, а нека слави Бога с това име. Защото дойде времето да се започне съдът от Божието домочадие; и ако почне първо от нас, каква ще бъде сетнината на тия, които не се покоряват на Божието благовестие? И ако праведният едвам се спасява, то нечистият и грешният где ще се явят? Затова и тия, които страдат по Божиата воля, нека предават душите си на верния Създател, като вършат добро...”¹⁰

Виждаш ли как още преди близо две хиляди години Петър заявява, че **“дойде времето да се започне съдът от Божието домочадие”**?

¹⁰ (1 Петрово 4:14-19)

След като един от най-просветените слуги на Исус заявява, че това време е дошло още тогава, ние не трябва да подлагаме на съмнение думите му. Тъкмо обратното – трябва да продължим да внимаваме върху това, за което Апостолът предупреждава:

“...и ако почне първо от нас, каква ще бъде сетнината на тия, които не се покоряват на Божието благовестие? И ако праведният едвам се спасява, то нечистият и грешният где ще се явят?”

Ето, че Петър наистина е способен да ни стресне с думите си. Той не казва, че Спасението е лесна работа, нито че Христовото Съдилище е като Триумфалната арка в Париж. Друго казва той, а именно, че **“праведният едвам се спасява”**. Но едновременно с това Апостолът ни задава страшния въпрос:

“...нечистият и грешният где ще се явят?”

Ясно е, че чедата на лукавия ще се явят на друг Съд, който не касае праведните, но нечестивите. Но тук и сега аз искам да разсъждаваме най-вече за Христовото Съдилище. И не просто да разсъждаваме, но да вникнем в дълбочината на следващите думи, изречени от Господ Исус Христос:

“Спогаждай се с противника си по-скоро, догдето си на пътя с него към съдилището, да не би противникът ти да те предаде на съдията, а съдията те предаде на служителя, и да бъдеш хвърлен в тъмница. Истина ти казвам: Никак няма да излезеш оттам докле не изплатиш и последния кодрант...”¹¹

И така, братко мой! Кой е противникът, с който трябва да се спогаждаш, когато си на пътя с него към Христовото Съдилище?

Не мисли, че това е дяволът, понеже Бог няма никакво споразумение със Сатана, и изричната Божия заповед е да се противим на дявола, а не да се спогаждаме с него. Но ето, че в евангелските стихове се говори за спогодба с противник. Нещо повече – Господ ни предупреждава, че ако не се спогаждаме с този противник, то той непременно ще ни предаде на Съдията, а Съдията на Свой ред ще ни хвърли в тъмницата, докато не изплатим и последния кодрант. Аз зная, че съвсем разумно ти тук би ми напомнил за пророческата книга **“Закхей”**.

¹¹ (Матей 5:25-26)

Да, така е! За същото става дума! Но и за нещо много по-дълбоко. Защото противникът, с който трябва всички да се спогаждаме, е първият Меч на Господния Съд, който проговори на сърцето ми в предишното видение. Там аз го видях забит в камък, за да изпита твърдостта на Божиите чеда.

Но какво значи да се спогаждаме с този Меч?

Истината е, че когато той ни прободне, ние не трябва да роптаем, нито да бягаме от острието му, но да се смирим и да го оставим докрай да ни прониже. Именно смирението ни и търпението ни, когато сме прободени от Меча, е нашето спогаждане с противника. Защото именно с този Меч Съдът започва от Божието домочадие, тоест, Бог ни пронизва и посича, за да умре старият ни човек, тлеещ по измамнителните страсти, и да се обновим с Новия Човек, създаден по Образа на Исус, в Правда и Святост на Истината.

Започва ли вече да ти става по-ясно какво е Христовото Съдилище?

Започваш ли да проумяваш, че това Съдилище действа постоянно през последните две хиляди години на тази земя?

Преминалите през Съдилището биват одобрени и имената им се утвърждават в Книгата на Живота, а ония, които не се спогаждат с Меча, биват предадени на Съдията, и Той ги запокитва в тъмницата.

Нека да продължа още в Духа на тази дълбока и съдбоносна тема. Зная, че е възможно да реагираш с думите:

“Брат Стефане! Заглавието на книгата, която ми даде, е **“Денят на Страшния Съд”**, а сега виждам, че много разводняваш темата. Давай направо по същество! Говори ни сега за Деня на Страшния Съд, а не за Христовото Съдилище!”

О, приятелю мой! Нека те убедя, че не съм мръднал нито на йота от темата, но пиша всичко, което диктува Святият Дух в сърцето ми.

Виждаш ли къде попадат тези, които не се спогаждат с Меча?

Словото казва, че Съдията ги предава на служителя Си, а той ги хвърля в тъмница!

Там, в тъмницата, Ден ли е или е нощ?

Зная, че ще ми отговориш:

“Нощ е братко, понеже е тъмно!”

Виж тогава за какъв Ден и за каква нощ ни проповядваше Исус в Евангелието:

“Ние трябва да вършим делата на Този, Който Ме е пратил, докле е ден; иде нощ, когато никой не може да работи...”¹²

и още:

“Още малко време светлината е между вас. Ходете докле имате светлината, за да ви не настигне тъмнината. Който ходи в тъмнината не знае къде отива...”¹³

Сега разбираш ли, че Христовото Съдилище е Ден на Страшен Съд, не по-малко съдбоносен от този, който ще се случи след Милениума? Защо **“Ден”**? Именно защото Христовото Съдилище е Съдът на Святия Дух и Божието Слово, Съдът на Светлината над тъмнината. Именно защото Духът на Отца и Сина се изля на земята, за да се сбъдне писаното:

“И Той, когато дойде, ще обвини света за грях, за правда и за съдба; за грях, защото не вярват в Мене; за правда, защото отивам при Отца, и няма вече да Ме виждате; а за съдба, защото князът на тоя свят е осъден...”¹⁴

Как тогава трябва да живеем ние, за да избегнем обвинението на Святия Дух? Не трябва ли непременно да се спогаждаме с Меча, догдето сме с него на пътя към Съдилището? Не трябва ли, когато Мечът се забие в камъка, ние наистина да покажем и докажем, че сме скъпоценни камъни, свързани с Камъка от Сион?

Нека никой повече да не те заблуждава, за да гледаш на Христовото Съдилище, като мероприятие, за което е определена точна дата или посочен ден. Защото това Съдилище не е Страшният Съд за нечестивите, но е Съдът за Божието домочадие. И ако ти би си помислил, че през този Съд се преминава лесно, то аз ще ти кажа, че той напълно заслужава да бъде наречен **“Страшен”**. И нека видението, което след малко ще се разкрие пред сърцето ти, да те убеди в това.

И така, братко мой, аз отново стоях в присъствието на моя Господ, когато Той взе първия Меч в ръката Си и ми проговори, казвайки:

¹² (Йоан 9:4)

¹³ (Йоан 12:35)

¹⁴ (Йоан 16:8-11)

“Както вече обещах на сърцето ти, Аз непременно ще те посветя, за да видиш Съдът на Духа, Съдът на Сина и Съдът на Отца. Затова сега върви след Мене, за да видиш какво представлява Съдът на Духа...”

След тези думи Исус докосна главата ми, тъй щото двамата с Него се намерихме на Господния Хълм. И ето, че Исус вдигна Меча с двете Си ръце и го заби на самия Хълм, като казваше:

“Святи Душе! Яви Моето Съдилище на Хълма Ми! Изпълни го със Светото Си Присъствие и бъди обвинител на света – за грях за правда и за съдба! Нека към Господния Хълм да се отворят две врати! През първата нека влязат тези, които се спогаждат с Меча на Съдията! През втората нека влязат тези, които не желаят да се покоряват на Словото Ми, но мразят Образа Ми, Примера Ми и делата Ми!”

Докато Исус изговаряше думите Си, стана знамение. Защото Господният Хълм се покри от Светлина, подобна на Небесен похлупак. И ето, че в края на похлупака, който слизаше в долината под Хълма, се появиха две врати. А Господ, като ги посочи, ми проговори, казвайки:

“Нека слезем при двете врати на Моето Съдилище! За да ги видиш отблизо и да ги различиш!”

Така Исус тръгна, а аз Го последвах. И колкото повече приближавахме вратите, толкова повече подробности започнаха да се забелязват. Така аз видях, че първата врата на Съдилището се пазеше от мечове, подобни на Меча, който Исус заби на Хълма. А пред втората врата мечове нямаше, но затова пък върху нея бяха окачени златни корони, златни пръстени и златни верижки. И ето, че накрая Господ застана всред самото Съдилище. И като седна на мраморен Трон, приготвен за Него, простря дясната Си ръка към вратата с мечовете, а лявата към вратата със златните украшения. Така, обърнал Лицето Си надясно, Господ извика с властен Глас:

“Святи Душе, изпрати слугите на Съдията, за да призват към Съдилището Ми цялото Божие домочадие! Нека през Вратата на Оправданието и Изкуплението преминат Моите овце, които написаха Завета Ми в сърцата си и решиха да Ми бъдат верни до смърт!”

Едва изговорил тези думи, Исус обърна Лицето Си наляво, като извика с властен Глас:

“Яви се пред Вратата на Осъждението и проклетията, Сатано! И като мамиш, съблазняваш и привличаш, скоро събери козите си, които похулиха Завета Ми с устата си, стъпкаха Кръвта Ми с делата си, и се отрекоха от Мене във всичките си помисли!”

Слушах с благоговение думите на моя Господ, когато Той се изправи от Трона Си. И като извади от мантията Си златна тръба, даде ми я и заповяда, казвайки:

“Скоро пристъпи до дясната Врата на Съдилището! И като излезеш от нея, започни да надуваш тръбата и така да призоваваш Божието домочадие! А когато те попитат кой си, непременно да им кажеш, че служиш на Божия Пророчески Дух и идваш от Господния Хълм. Защото Святият Дух, Който спасява душите и сърцата, непременно се нарича Божий Пророчески Дух, когато служи на Съдията в Неговото Съдилище – било за да оправдае или да осъди!”

Послушал моя Господ, с всичката ревност на сърцето си, аз се затичах към дясната врата на Съдилището. А когато вече преминавах през нея, Сила и помазание нахлуха в духа ми. И Сам Святият Дух ми проговори, като казваше:

“От днес и до свършека на стария свят при Страшния Съд, ти си един от Божиите съдии, и един от пратените към Божието домочадие Божии пророци! Никак да не спреш да надуваш тръбата, дадена ти от Исус! Никак да не спреш да призоваваш човеците да напуснат блудницата Вавилон! Никак да не отпадне сърцето ти от яростното гонение на лъжехристите и антихристите! Никак да не отпадне душата ти от всичкото предателство и всичкото напускане, които ще преживееш. Защото праведните, според както ви писа Петър, наистина едвам се спасяват. Запомни това! Едвам се спасяват!”

Изпълнен от Святите думи на Духа, аз излязох покрай мечовете, и започнах да надувам тръбата. Но докато я надувах, забелязах как от другата врата дяволът мигновено събра лъжепророци около себе си. И като им

даваше златните корони, пръстени и верижки, им изрева с всичката си ярост:

“Скоро да ми съблазните християните! Чувате ли! Раздавайте щедро корони, пръстени и верижки! Всеки, който иска благоденствие и лек живот на земята, нека премине през тази врата, от която ви изпращам! Никак да не споменете друго име в проповедите си и свидетелствата си, освен името на Исус! Нека човеците да приемат, че има един по-благодатен “Исус” от Оня, Който ще ги прободне с Меча Си като Съдия. Да видим тогава пред коя врата ще има повече посетители – пред Неговата или пред моята...”

Слушайки гнусните думи на духовното нищожество, ревността ми за Исус пламна, тъй щото засвирих гръмко с дадената ми тръба. И тогава, поради тръбния звук, пред дясната врата на Съдилището започнаха да се събират човечи. Отначало – малко, но след това все повече и повече. Видели тръбата в ръцете ми, те мигновено започнаха да ме питат:

“Кой си ти? Какъв си? Кой те е пратил да надуваш тази тръба?”

А аз им проговорих, казвайки:

“Аз съм слуга на Господ Исус Христос и пратеник на Божия Пророчески Дух! Господ ми даде тръбата и ми заповяда да ви събера при Неговото Съдилище! И ето сега – вратата е отворена! Преминете през нея и се погаждайте с мечовете й, за да бъдете оправдани!”

Послушали думите ми, човеците понечиха да преминат през вратата. Но точно тогава мечовете мигновено се развъртяха, като започнаха да ги посичат и бодат. Това накара всички да се дръпнат назад. И като се превиваха поради посичането и прободането, те ми изкрещяха, казвайки:

“Кой ти е дал правото да ни съблазняваш? Как може тази врата да е Божия, след като там се чувстваме осъдени! Ние сме спасени християни и никой няма право да ни съди, чуваш ли? И какъв е Този Божий Пророчески Дух? Не сме чували нищо за Него, нито ни е било проповядвано от Него!”

В отговор на роптанията на човеците, аз им проговорих, казвайки:

“Този Исус, в Когото казвате, че сте повярвали, Той ме прати да ви напомня думите Му:

“Аз дойдох като светлина на света, за да не остане в тъмнина никой, който вярва в Мене. И ако чуе някой думите Ми и не ги пази,

Аз не го съдя; защото не дойдох да съдя света, но да спася света. Който Ме отхвърля, и не приема думите Ми, има кой да го съди; словото, което говорих, то ще го съди в последния ден...”¹⁵

Затова ви казвам:

Изберете да преминете през Христовото Съдилище сега, като се оставите на Господните изобличения – за да ви прободат и очистят. Защото който отхвърля Меча на Духа, ще го настигне Мечът на Отца!”

Думите ми имаха обратен ефект върху човеците. Защото те вкупом ми закрещяха, казвайки:

“Ти ли нещастнико, който си нямаш църква и пастир, ще ни обвиняваш като грешни? Ти ли, който не знаеш църковните доктрини и не си прочел един ред теология, ще ни пращаш в пъкъла? Да те слушаме ли още или този час да те прокълнем като съблазнител?”

“Прокълнете го, прокълнете го!” – завикаха слугите на дявола откъм другата врата. И като вдигнаха в ръцете си златните корони, пръстени и верижки, казаха на побеснелите човеци:

“Елате при нас и при Исус! Ние сме неговите слуги, а не този нещастник! Елате и вземете короните, които Исус ви дава, за да му бъдете царско свещенство! Елате и вземете пръстените, които той ви дава, за да бъдете венчани за него! Елате и вземете верижките, които той ви дава, за да се наречете избрана невеста!”

Обърнали поглед към дяволските слуги, човеците ме изгледаха с неописуемо презрение. И като се изхрачиха върху тръбата ми, дрехата ми и лицето ми, хукнаха към дяволските слуги, за да преминат през другата врата. А тогава Святият Дух отново проговори от вратата, като ми казваше:

“Надувай отново тръбата! Не спирай да я надуваш дори само заради един или двама! Защото е време на умножено беззаконие, когато числото на спасените твърде много намалява!”

Отново засвирих с тръбата, тъй че нови човеци започнаха да прииждат. Но и при тях се получаваше същият резултат. Мечовете ги пробждаха и те не желаеха да се спогаждат с противника. А когато вече бях изгубил

¹⁵ (Йоан 12:46-48)

надежда, че някой ще премине през вратата на Духа, се появиха хора, които ме прегърнаха. И като триеха сълзите си, казаха ми:

“Божий човече! Доживяхме Господ да ни прати пророка Си! Ние непременно ще влезем през вратата, каквото и да ни коства това. Понеже този свят не е нашият дом, а ние желаем да придобием Небесното отечество и светлините на Сион!”

Ето, че малцината Божии човеци вече влизаха през вратата, когато мечовете започнаха да ги посичат и пробождат. Но те, паднали на колене пред вратата, вкупом викаха към Исус:

“Господи наш! Наказвай плътта ни, но спаси сърцата ни! Пробождай ни, докато в нас не остане никаква причина против Тебе и в Тебе – никаква причина против нас!”

Мечовете продължаваха да се въртят и посичат още известно време. Но накрая те се спряха, а човеците преминаха през вратата. А тогава Святият Дух отново ми проговори, както казваше:

“Слуго Господен! Влез в Съдилището при Съдията! За да видиш какво ще се случи с тези които преминаха през Моята врата, както и с другите, които преминаха през вратата на дявола...”

С вълнение преминах през вратата, като тръгнах към моя Господ. А тогава Той с развълнуван Глас ми проговори, като казваше:

“Искаш ли да разбереш защо Моето Съдилище е не по-малко Страшен Съд, от оня величав Съд на Отца Ми, който предстои след Милениума?”

“Да, Исусе! Искам да разбера това!”

“Виж тогава и проумей, че човеците, които влязоха през вратата на дявола, вече са осъдени от Съдията, като богоотстъпници и антихристи! Но понеже дяволът е измамил сърцата им, те няма да чуят присъдата на Съдията, понеже в сърцата си чуват само и единствено гласа на старовременната змия...”

След тези думи Господ се изправи от Трона Си, като посочи с показалеца Си поклонниците на дявола. А в мига на посочването, тъмен мрак ги покри и обви изцяло. И Исус им проговори с пламенен Глас, казвайки:

“Горко ви, чеда на дявола! Вие не се спогаждахте с Меча Ми и Аз ви предавам на Сатана, понеже сте негови – в дух, душа и тяло! Останете в тъмницата, която толкова много обичате! За да дочакате Страшния Съд на Моя Бог и Отец!”

“О, алелуя, алелуя!” – крещяха поклонниците, обвити в тъмнина. И като слагаха на главите си короните, на ръцете си пръстените, и на шиите верижките, продължаваха да танцуват. А Съдията продължи да им говори, казвайки:

“Горко ви, нечестиви, за всичкото нечестие, с което се поругахте с пророка Ми! Горко ви за храчките, с които се изплюхте върху тръбата му, дрехата му и лицето му! Защото тези храчки непременно ще се превърнат в огнени вълни, които ще ви изгарят във вечността!”

“Амин, Исусе! Амин, Амин!” – крещяха поклонниците. Но това не беше “Амин” на думите на Съдията, а на измамните обещания, с които дяволът лъжеше сърцата им. А Съдията пак продължи да им говори, казвайки:

“Горко ви, хулители! Понеже похулихте Святият Дух, и Го нарекохте дявол! За тези ваши хули няма да ви се прости нито в този свят, нито в бъдещия!”

“Слава, слава, слава!” – закрещяха още по-обладани поклонниците. А тогава мощни и страшни демони, подобни на червеи, изскочиха иззад мантията на Сатана, като се шмугнаха в сърцата им и ги задърпаха към дълбочините на ада. И докато аз гледах на страшното видение, вече напълно разбирах, че Христовото Съдилище е Страшен Съд за Божиите отстъпници. Страшен не по друга причина, а защото никой от осъдените нямаше сърце, нито разум да проумее, че вече е осъден.

Но ето, че Господ ми проговори, като казваше:

“Отвърни погледа си от мерзостните и проклетите. Защото току що Аз изтрих имената им от Книгата на Живота! Но вместо това погледни към тези Мои благословени братя и сестри, които имаха сърца да приемат, че наказанието от Съдията струва повече от поощренията на дявола! Защото твоят Господ наказва всяко чедо, което люби, и бичува всички онези, които приема! Докато дяволът

обогатява всеки нечестив, когото мами, и дава корист на всички, които убива!”

Обърнах главата си към дясната врата, където вече бяха влезли моите братя и сестри. И ето, че Господ се изправи и се приближи до тях. А след това бръкна в мантията Си. И като изваждаше от нея бели дрехи, вече им казваше:

“Свалете старите дрипи, понеже Аз ви очистих с Меча Си! И като вземете от Мене – всеки бялата си дреха – облечете ги и пребъдвайте така пред Мене!

Аз, Съдията от Сион, вече ви оправдах!

И ви посветих, просветих и осветих в Деня на Моя Съд и пред Моето Съдилище! Блажени сте, че повярвахте на пророческото слово, назначено да ви доведе до покаяние и обръщане към Мене! Блажени сте, че преминахте през вратата на Божия Пророчески Дух, като не се съблазнихте в слугата Ми, нито се огънахте от дяволските съблазни!

Ето, люде Мои! Сега сте камъни, в които Твърдостта извършва делото си съвършено! Сега сте скъпоценни на Сион, и Мечът на Духа преминава през вас, за да ви изпълва със Светлината Ми и Благодатта Ми!”

След тези Свети и съкровени думи, изречени към оправданите и изкупените, Господ отново ми проговори, като казваше:

“Слуго Мой! Даде ти се дълбоко и Свято видение от Скритата Манна! Скоро го напиши на книга – за свидетелство на цялата Ми Църква, и за предупреждение на Моя малък остатък в последното време!

Аз съм Съдията, Който призовавам всички да преминете през Моето Съдилище!

Да преминете с вярата и очакването, че ще бъдете прободени, посечени и преведени през всякакви изпитания заради Небесното Царство! Да преминете с вярата, че друг Съд за вас няма да има, освен преминаването през Моето Съдилище!

Да преминете с вярата, че Съдът започва приживе от Божието домочадие, поради преголямата Благост и Милост, които Отец Ми има за вас! Тъй щото дори и едвам да се спасите – да се намерите изкупени и оправдани! Колкото до тези, които не се спогаждаха с Меча Ми, но отхвърлиха Съдията и похулиха слугата Ми – то за тях остава Страшният Съд на Моя Бог и Отец при свършека на старото небе и старата земя!

Аз, Вечният Съдия от Сион, дадох това видение на пророка Си!”

4. ДЕНЯТ НА СЪДА ПРЕЗ МИЛЕНИУМА

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Аз не зная дали наистина осъзнаваш каква книга е попаднала в ръцете ти и с какво послание Господ посещава сърцето ти. Но тук и сега искам да те предупредя, че Слово от Скритата Манна не може да се погълне наведнъж, нито да се проумее от един единствен прочит. Ние трябва да имаме вярата на древните израилтяни, които се уповаваха на Бога и безрезервно приемаха духовния авторитет на пророк Моисей. Те викаха към Бога в пустинята, за да им даде храна. И тогава Всевишният им наваля манна от Небето. Нещо повече – изричната заповед, дадена на израилтяните беше тази – да изяждат онова, което им е дадено за Деня, но да не го прибират от земята, нито да го складират на тъмно, понеже ще червясва. Ето така и аз ще предупредя всички в тази пророческа книга да я четат само през Деня, тоест, в присъствието на Святия Дух. И нека никой от читателите да не излиза от Деня, за да носи това пророческо слово на човеци от нощта и тъмнината. Защото тогава непременно ще се сблъска с яростната съпротива на червеите, запленили сърцата на нечестивите.

Може би ще ме попиташ защо тогава Моисей заповяда на Аарон да вземе от манната и да напълни златната стомна, която беше прибрана в Ковчега на Завета. Нямаше ли риск и тогава манната да червясва?

Истината е, че Словото от Бога се прибра в Пресвятото място, изпълнено от сгъстено Божие присъствие. Така, че манната, прибрана в Златната Стомна, не просто че не можеше да червясва, но щеше съвършено да се освети и запази за идните поколения. Именно по тази причина Апостол Павел щеше да напомни на всички ни в посланието си:

“Защото, братя, желая да знаете, че, макар да са били бащите ни всички под облака, и всички да са минали през морето, и в облака и в морето всички да са били кръстени от Моисея, и всички да са яли от същата духовна храна, и всички да са пили от същото духовно питие, (защото пиеха от една духовна канара, която ги

придружаваше; и тая канара бе Христос), пак в повечето от тях Бог не благоволи; затова ги измори в пустинята...” ¹⁶

И така, братко мой, още веднъж ще те предупредя, според както ме води Святият Дух, да благоговееш пред Скритата Манна на Господ Исус Христос и да не я споделяш в общение с нечестиви човеци, обладани от червеи. Защото именно червеите са причина за прекратяването на Божието благоволение върху древните богоотстъпници. Те са причината за Божия гняв и върху последните богоотстъпници.

И понеже говоря за червеи, то нека сега да ти напомня за една пророческа книга, която написах преди година и половина и тя стана достояние на Божиите чеда. Това е книгата за **“Мерзостта, която докарва запустение”**. В нея ставаше въпрос за същите червеи, за които ще се отнася видението, което предстои. Това са духовете на Едом, Мамон и Молох, на Езавел и Корей, и на Моав и Амалик. Седем червея, които са **“седемте по-зли духове”**, които влизат в човешкото сърце, за да го омърсят и разрушат.

За всички, които общуват със служение “Мория” в последните десет години, тези духове не могат да бъдат никаква изненада. Три от тях бяха изобличени и пронизани от Меча Господен по уникален начин. Понеже Господ даде на пророка Си да присъства на три съдебни процеса – процесите против Езавел, Корей и Мамон. И понеже става дума за съдебни процеси, случили се на Господен Съд, то тук и сега е мястото да ти кажа, че това е Съдът на Господ Исус Христос през времето на Милениума. Защото именно през Милениума ще се сбъднат пророческите стихове от двадесета глава на “Откровението на Йоана”, които гласят:

“И видях престоли; и на тия, които бяха насядали на тях бе дадено да съдят; видях и душите на ония, които бяха обезглавени поради свидетелстването си за Исуса, и поради Божието слово, и на ония, които не се поклониха на звяра, нито на образа му, и не приеха белега на челото си и на ръката си; и те оживяха и царуваха с Христа хиляда години...” ¹⁷

¹⁶ (1 Коринтяни 10:1-5)

¹⁷ (Откровение 20:4)

Какво или кого ще съдят Господните съдии през времето на Милениума? И изобщо за каква Небесна привилегия и чест става дума в пророчеството на Апостол Йоан?

Истината е, че при Второто Пришествие на Господ Исус Христос ще има страшен сблъсък, при който Небесните войски на Верния и Истинния ще сразят войските на звяра при мястото, наречено Армагедон. Това ще бъде духовното и физическо унищожение на всички антихристи, които са приели белега на звяра, числото на името му и образа му в сърцата си. Именно тогава човекът-Антихрист и лъжепророкът, който е духът на Антихрист, ще бъдат хвърлени живи в огненото езеро, което гори с жупел. А Христос и Божиите Светии ще се установят в едно световно владичество, което ще продължи хиляда години. Както би могъл и сам да се досетиш, от този момент нататък светът никога повече няма да е същият. Всички форми на светско управление ще рухнат – били те монархически, републикански, демократични, авторитарни или тоталитарни. А наместо тях нашият Господ ще установи божествената теокрация, сиреч, управлението на Небето над цялата земя. И ако допреди пришествието на земята е имало доволно много политически лостове за контрол върху човеците, то от мига на Милениума, цялата власт и контролът върху целия свят ще бъдат предадени на Христос и Божиите Светии, посочени да бъдат съдии. Именно тогава ще се сбъднат думите, написани от Апостол Павел в "Първото послание към Коринтяните":

"Или не знаете, че светиите ще съдят света? Ако, прочее, вие ще съдите света, не сте ли достойни да съдите ни най-малките работи? Не знаете ли, че ние ще съдим ангели? а колко повече житейски работи..."¹⁸

Искам още веднъж да прочетеш внимателно думите на Апостола. Той ясно казва, че **"светиите ще съдят света"**. Но освен това Павел подчертава и приоритета на Божиите Светии, като Господни съдии – **"Не знаете ли, че ние ще съдим ангели? а колко повече житейски работи..."** Така става ясно, че основната длъжност на Божиите съдии ще бъде свързана именно с осъждението на ангели. И както по-напред в тази книга вече казах, а тук ще повторя, това са именно падналите ангели, държани под

¹⁸ (1 Коринтяни 6:2-3)

мрак във вечни връзки за Съда на Великия Ден (Виж Юдово, 1 глава, 6 стих). А като вземем на предвид библейската правда, че един ден пред Господа е като хиляда години (Виж 2 Петрово 3 глава, 8 стих), то за Милениумът наистина остава да е времето за Съда на Великия Ден.

Аз благодаря на моя Господ, че дари Църквата Си с видения от три съдебни процеса, които ще се случат именно през Милениума. Но едновременно с това те моля да си представиш какво се случва в сърцата на тези паднали със Сатана ангели, които знаят, че са осъдени и с ужас очакват присъдата на Вечния Съдия.

Мислиш ли, че духовете на Езавел, Корей и Мамон просто биха се примирили със съдбата си, за да чакат стъписани времето на Съда?

Ако мислиш така, то много малко познаваш сърцата на престъпниците.

Нищо подобно, братко мой! В оставащото им време до Съда, тези паднали ангели ще се стремят да завлекат колкото е възможно повече човеци, за да не са сами в осъждението си. Те ще измамат не просто стотици или хиляди, но милиони и дори милиарди, за да ги завлекат в драмата на собственото си проклятие от Бога.

Мамон, ковчезникът на дявола, ще отвори цялата си световна съкровищница и ще пръска като обезумял злато и сребро, скъпоценни камъни и стотици милиарди банкноти, за да купи всичките продажни съвести на алчните и користолюбивите човеци.

Езавел, чародейката на дявола, ще впрегне всички чародейни устни за тотален умствен и сърдечен контрол върху плътските човеци. Тя ще гримира човешките сърца с грима на фалшивата си теология и демоничните си доктрини.

Корей, насилникът на дявола, ще впрегне всичките кръволоци по цялата земя. Светските вълци – за да водят жестоки войни за политическа и икономическа изгода. Църковните вълци – за да насилват над всички църкви и да ги поставят в постоянна зависимост и контрол от няколко най-големи вълчи глутници.

Молох, съблазнителят на дявола, ще разпали огъня на всяка любов към света и всичко светско. За да накара отстъпилите от Христос църкви да заприличат на светски партии и на лъскави земни царства.

Едом - лукавият разменител на дявола, ще приготви червени ястия, кое от кое по-привлекателни и пожелавани, за да се осъществи масовото отричане от Небесното първородство в Името на Исус, за сметка на всякаква светска и политическа изгода.

Амалик – духът на всяко користолюбие, ще накара хиляди църковни богаташи да се вживеят в притчата на Исус, и да бъдат досущ като оня безумец, който тръгна да събаря старите си житници, за да си построи още по-впечатляващи от тях, като забрави за глада и пределното изтощение на сиромасите и онеправданите.

Моав – духът на плътската похот, още повече ще стегне редиците на религиозното християнство, за да го накара още по-усърдно да жертва на идоли и бесове, докато се помрачи и последната искрица на вяра в Бога и на общение със Святия Му Дух.

А сега си представи за какво число от демонични връзки може да става дума. Понеже всичките световни поклонници на седемте сатанински червея, ще бъдат вързани в сърцата си именно от тях. И ако някой от тези поклонници би възроптал против Съдията, че не е прострял ръката Си, за да го опази, то няма ли тогава пророческите свидетелства от Хълма Мория да бъдат не просто Свещеното обвинение на Христос, но и напълно справедливия Божий Гняв, който ще сполети нечестивите?

Знаеш ли с колко страшна болка и неопишуемо злострадание се заплащат видения против началства и власти на нечестието? Знаеш ли, че всеки от тези седем червея лично е идвал да отмъщава на сърцето ми, понеже Мечът на Пророческия Дух го е пронизал и направил явен за Божиите чеда? Знаеш ли, че тримата най-големи в царството на мрака – змеят, звярът и лъжепророкът – отмъщаваха на сърцето ми в последните седмици и месеци?

И ако аз ти задавам тези въпроси, то не е, за да се хваля, а за да те предупредя за сериозността на всичко, което предстои. Защото Милениумът непременно ще дойде и Съдът непременно ще се състои. А колкото до нещо повече от това, то нека сега да продължа с видението, което ми даде Исус. Ето какво ми каза Той, когато хвана в ръката Си вторият от Мечовете, който беше забит във вода:

“Слуго Господен! Страх и трепет, като гигантска буря, сега нападат седалището на беззаконието и скритите в нечестието си червеи на Сатана. Защото дойде времето Съдията да им проговори – не като на противници, а като на осъдени ангели. Дойде времето да вдигна Меча Си и да накарам да закипят от ужас всичките води на нечестието, които направиха пълноводен гнусния на Сърцето Ми Ефрат. Защото днес казвам на седмината страшни и велики в царството на тъмнината:

Горко ви, духове на нечестие! Защото Милениумът Ми наближи, и свитъците на присъдите ви, вече се разтварят в ръцете на Съдията! Треперете червеи, поради Скритата Манна, чрез която ще направя явен Съда Си над вас! Опълчете се против Съдията, но силата ви няма да удържи, а ще се стопи в сърцата ви, поради вечните връзки, с които сте пазени за Съда на Великия Ден!

Ето, Аз вече въвеждам пророка Си в Съда на Милениума! И като му посочвам престола, на който ще седи до Мен, явявам в сърцето му плановете Си!”

След тези последни думи Господ докосна с ръка главата ми, тъй щото сърцето ми беше пренесено напред, в бъдните години и във величествения Милениум на Исус. Така аз видях, че Господ вече ме водеше из улиците на съградения за Него Ерусалим. И ето, че Съдията ми посочи високо здание, което ми изглеждаше много познато. Така ние влязохме в него и аз видях, че това беше мраморна зала, в която огромни колони държаха прозрачен покрив, направен от особен кристал, който се пречупваше като дъга. В самия център на залата имаше рубинена маса, около която бяха разположени десетки тронове. А докато аз гледах, Господ отново ми проговори, като казваше:

“Гледай слуго Мой! Защото това място е познато на сърцето ти. Ти идваше тук, когато описа виденията със съдебните процеси против духовете на Езавел, Корей и Мамон! И сега ти казвам, че ако в миналите видения ти беше просто наблюдател, то на Своето Си време в Милениума Господ ще те направи да бъдеш един от съдиите Му. Защото измежду слугите на Царя в последното време, в

твоео сърце Аз написах най-много обвинителни присъди против Вавилон, против духовете му, и против самият Сатана. Но сега искам да покажа на сърцето ти онази невидима сфера, която служеше за извеждане на обвиняемите пред Съдията. Защото в нея е заложено бъдещото осъждане на нечестивите човеци при Страшния Съд на Моя Бог и Отец...”

След последните Си думи Той с властен Глас извика, казвайки:

“Ангели на Съдията! Скоро донесете в Моето Присъствие духовната сфера, в която ще се осъществява разпитът и осъждението на нечестивите духове!”

Послушали думите Му, в съдебната зала влязоха ангели, които се приближиха до Исус, носейки духовната сфера в четирите ѝ краища. И ето, че аз видях как в най-горната част на сферата имаше духовна мембрана. Тя завършваше във външната си част с вързан за нея диамантен писец, чийто връх беше готов да пише върху разтворена книга. Това ме учуди, тъй като не можех да си обясня мембраната, нито писеца с книгата. А Господ, като ме погледна, каза:

“Не се учудвай на това, което виждаш. Защото сега ти казвам, че във времето, когато нечестивите духове бъдат изправени пред Съдията, за да отговарят за делата си, тази духовна мембрана ще трепти от изповедите им. И Отец Ми, Сърцеведецът, като издири всичките човешки сърца, които са били свързани някога с разпитваните паднали ангели, ще заповяда на диамантения писец да пише върху осъдителната книга, която е поставена на върха на сферата. Така, с изповедта на всеки нечестив дух, ще се съберат и огромно число от обвинителни присъди, които ще касаят човеците, свързани с него...”

Думите на Исус ме изумиха. Ето защо отново Го попитах:

“Но каква е тази книга, Исусе?”

А Господ ми проговори, казвайки:

“Виж писаното, слуго Мой! Виж как Апостол Йоан е казал:

“Видях и мъртвите големи и малки, стоящи пред престола; и едни книги се разгънаха; разгъна се и друга книга, която е книгата

на живота; и мъртвите бидоха съдени според делата си по написаното в книгите...”¹⁹

Виждаш ли, че освен Книгата на Живота, се разгръщат и едни други книги? Знай тогава, че книгата на демоничните изповеди, поставена на върха на сферата, е просто една от “другите книги”. Но за свидетелство на Моята Църква предупреди, че няма нищо тайно, вършено от демони или човеци, което да не стане явно. Тъкмо обратното – Апостолът Ми Павел написа на всички ви, че Господ не съди явните, но тайните дела на човеците.

Ето, спомни си думите му:

“...в деня, когато Бог чрез Исуса Христа ще съди тайните дела на човеците според моето благовестие...”²⁰

А къде да станат явни тези тайни дела, ако не на Съда през Милениума, където осъдените ангели ще изповядат цялата си кариера за Сатана от мига на падането им от Небето? Знаеш ли колко сърдечни връзки ще бъдат изобличени и осветени пред Съда на Милениума? Знаеш ли колко тайни поклони пред Сатана ще станат явни? Защото, колкото до явния си живот, дяволските поклонници искат да дадат добра представа на човеците. Тъй щото да спечелят тяхното възхищение и ръкопляскане, почит и уважение. Но там, пред Страшния Съд, Отец ще осъди нечестивите именно според написаното от диамантения писец на Божията Правда върху книгата на демоничните изповеди...”

Думите на Исус ме накараха да коленича пред Него и да Му кажа:

“Ах, Господи мой! Простри спасителните Си ръце към всичките Божии чеда! И накарай всички да си спомнят сериозното предупреждение на пророк Исая:

“Освободи се от връзките по шията ти, пленена дъщерьо сионова!...”²¹

Едва чул думите ми, Господ пламна от огнена ревност. И с огнени светкавици в очите Си Той гневно ми проговори, казвайки:

¹⁹ (Откровение 20:12)

²⁰ (Римляни 2:16)

²¹ (Исайя 52:2)

“Мълчах ли Аз през всичките години, в които блудницата уголемяваше тялото си и вършеше гнусните си безобразия?

Мълчах ли Аз, когато безумни пастири продаваха сърцата си за една тлъста банкова сметка, за да проповядват оттам насетне словото на сатанинската съблазън?

Мълчах ли Аз, когато чародеи, надъхани с всичката възможна злоба и нечестие, те заляха с вълни от хули, лъжи и проклетия?

Мълчах ли Аз, когато Господните стада се завеждаха в плен от наемници, а всяка от овцете им умираше от глад?

Не дадох ли чрез тебе един пълноводен Гион и една горчива Мера? Не дадох ли на верните Гласът на Архангела и Звука на Тръбата? Не посочих ли на искрените и истинските пътят на Святото общение с Мен, което започва след Гетсимания и Голгота, по пътя на Възкресението и Възнесянето, та чак то Венецът на Славата? Не ви ли дадох четирите кодранта на Спасението, за да не останете в тъмницата, но да възвеличите Господа – било в живот или смърт? Не изпепелих ли свитъка на старовременната змия в адските ѝ покои? Не разруших ли стените на съблазняващия камък? И най-сетне – не се ли явих на Църквата Си като Скъпоценния от Сион? Какво повече да иска Сионовата дъщеря, за да се освободи от връзките по шията?

Но ето, казвам ти, че ти трябва да понесеш Кръста на великата Ми Скръб! Тази Скръб, че Младоженецът призова на Сватбата Си всички, но ще се явят малцина! Тази Скръб, че Скъпоценният от Сион призова всички към Стените Си, но ще се съградят малцина! Тази Скръб, че Последният Ной влезе в Ковчега Си, но ще Го разпознаят малцина!

А колкото до нещо повече, казвам на всички ви:

Във времето на Моя Съд през Милениума ще бъдат осъдени всичките паднали ангели! И след осъждането си ще бъдат хвърляни в огненото езеро! Изповедите на тези осъдени ангели непременно ще послужат за последните и най-страшни обвинения в Деня на Страшния Съд!

А колкото до Страшния Съд на Отец Ми и всички книги, свързани с него, то ще дам за тях на слугата Си видения в нова книга!

Тя ще бъде последното свидетелство, с което Съдията вика и предупреждава преди времето на Съда!

Блажени човеците, които приемат пророк в името на пророк, защото такива награда на пророк ще получат! Блажени духовните победители над дявола и омразните му духове, понеже такива ще имат Сила от Мене да проумеят Скритата Манна!

Блажени човеците, които не престават да Ме слушат, докато още говоря чрез слугата Си! Те непременно са чистите по сърце, които съм осветил и оправдал пред Моето Съдилище!

Аз го изговорих! Аз го изрекох!”